

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Смолян, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Росица Н. Кокудева Въззивно гражданско дело № 20235400500495 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258-чл.273 ГПК.

С решение № 57/11.07.2023 г. , постановено по гр.дело № 14/2023 г. по описа на районен съд –З. е **отхвърлен** предявеният иск, с правно основание чл. 54, ал.2 ЗКИР от А. А. М. срещу А. П. Д. , В. Л. Д. и И. Л. Д. ,с който А. А. М. иска съдът да признае за установено по отношение на ответниците А. П. Д. В. Л. Д. и И. Л. Д. ,че е налице грешка в кадастралната карта на гр. Н., одобрена със Заповед РД-18- 75/19.11.2021 г. на Изпълнителен директор наАГКК, а именно, че част с площ **25 кв.м.**, от имот с идентификатор ****.***.*** (на ищеца) е заснета неправилно в кадастралната карта към имот с идентификатор ****.***.*** (на ответниците), като неоснователен и недоказан. Със същото решение е **отхвърлил** и иска с правно основание чл. 109 ЗС, с който А. А. М. моли съда да осъди ответниците А. П. Д. , В. Л. Д. и И. Л. да преустановят действията, с които му пречат да използва процесните 25 кв.м., като задължи същите да премахнат телената ограда, като неоснователен и недоказан.Със същото решение е осъдил А. А. М. да заплати на А. П. Д. разноски по делото в размер на 650 лева ,а в полза на И. Л. Д. разноски по делото в размер на 950 лева.

Постъпила е **въззивна жалба** с вх.№1614/11.08.2023г. от А. А. М. от гр.Н., чрез адв.З. Д. против решение № 57/11.07.2023 г. , постановено по гр.дело № 14/2023 г.по описа на районен съд –З. Моли съда да отмени обжалваното решение като неправилно, необосновано и постановено при превратно разглеждане на доказателствения материал.Претендира разноски за

двете съдебни инстанции. Намира ,че районния съд не е съобразил и преценил съображенията, изложени в писмените бележки. Счита ,че доказателствения материал е преценен избирателно. Твърди,че нито доверителя му, нито членове от семейството са получили по сметка съответното обезщетение. В отговора на исковата молба се твърди, че регулацията е приложена, като е преведено и съответното обезщетение на М. М.- съпруга на наследодателя С. М., която е починала през 1990 година. Преводът е извършен 1994 г. Кой е получил тези суми, счита ,че не е ясно и дали изобщо са получени. Твърди ,че не е ясно и в качеството на какъв са наредени за получаване суми на Й. К.. Моли въззивния съд да обърне внимание ,че в удостоверението за наследници не съществува такова лице. Счита ,че няма данни да е била извършена процедура по чл.90 от ППЗТСУ /отм./, защото няма заповед за допълване или поправяне на кадастралния план. Тази заповед подлежи на обжалване съгласно чл.138, ал.1, т.3 от ЗТСУ /отм./ Твърди ,че вносната бележка от 1080 лв. наредена на починало лице и лице несобственик е наредено въз основа на оценка на общински служители съгласно Протокол № 175 от 11.07.1994 г. Счита ,че още тогава през 1992 година е ясно, че между страните е налице спор за имуществено право, за което е инициатирано производство по чл.32, ал.1, т.2 от ЗТСУ /отм/. С влязло в сила Решение по В.гр.дело № 578/1992 година, окръжен съд С. е отхвърлил предявения иск от Л. И. Д. и А. П. Д. за допуснатата грешка в кадастралната основа, точно за въпросните 25 кв.м. в спорния имот. Счита ,че това решение се ползва със сила на присъдено нещо, т.е. спора вече е решен при условията на чл.32, ал.1, т.2 от ЗТСУ /отм./.

В съдебния си акт районният съд твърди, че оценката на придаваемата част подлежи на обжалване,но такава оценка счита ,че изобщо няма. Ответниците твърдят, че са придобили имота по давностно владение, което безусловно е прието от районния съд . Този извод, счита, че е разколебан от показанията на всички свидетели и най-вече от водения свидетел Г., който заявява, че преди две години един от ответниците започнал да насипва почвена маса с цел бъдещо ползване. Моли въззивния съд да обърне внимание на това ,че районния съд не кредитира показанията му, а показанията на Е. М. твърди ,че са обсъдени невярно . Твърди ,че водената от жалбоподателя друга свидетелка в състояние на афект заявява погрешно, че този имот е засят с картофи, имайки предвид не спорната част, а южната част . В съдебно заседание твърди ,че жалбоподателя е поискал разпит на трети свидетел за установяване на това твърдение. При съществени процесуални нарушения, счита ,че районния съд е преценил, че твърдят нови обстоятелства. Моли да бъде отменено обжалваното решение и уважените предявените искове.

В законният срок е постъпил **писмен отговор** с вх.№1975/02.10.2023г. от А. П. Д. от гр.Н. , В. Л. Д. от гр. С. и И. Л. Д. от гр. С. ,всички чрез адв. Е. В. ,който поддържа становище ,че въззивната жалба е неоснователна и недоказана, а постановения съдебен акт счита за правилен и законосъобразен. Намира ,че при разрешаването на спора, районният съд изчерпателно и точно е изяснил фактическата обстановка, съдържаща всички релевантни факти и обстоятелства. При така събраните доказателства друга фактическа

обстановка по делото, различна от тази приета от първоинстанционния съд, счита ,че не може да се установи .Намира ,че правилно и законосъобразно районен съд - 3. въз основа на приобщения към настоящото дело доказателствен материал писмен експертен и гласен такъв е извел извода за неоснователност на претенциите.Така предявените искове пред районен съд са с правно основание чл.54,ал.2 ЗКИР и чл.109 ЗС, като за фактическия състав и на двете разпоредби се изисква ищеца да е собственик на процесния имот. Счита ,че по настоящото дело безспорно е установено , че ищеца не е собственик на имот с идентификатор **** по КККР на Н., респективно УПИ *** - ** кв. 20 по плана на гр. Н. от 1987 г. ,с оглед на което намира ,че не е налице по отношение на ищеца активна процесуална легитимация да води настоящото производство с иск с правно основание чл. 54 от ЗКИР и иск по чл. 109 ЗС. Твърди ,че пред районен съд ищеца е представил нотариален акт за собственост № ***, том XI, дело 318 от 1975 г. Видно от същия Нотариален акт, там се признава за собственост по давностно владение имот на името на С. А. М.. Ищецът представя и последващ нот.акт. № *, том IX, дело 94/1984 г., като видно от същия М. М., З. К., З. М. и Е. М., учредяват право на строеж в полза на Е. М. и А. А. М. - ищеца, да построят къща в имота, т.е. в случая счита ,че ищеца е носител само на ограничено вещно право в този имот, а именно правото да построи къща, но не и правото на собственост върху самия имот. Счита ,че горното не може да се разколебае и от представеното по делото удостоверение за наследници на С. А. М. ,от което е видно че ищеца не е сред кръга наследници на соченото лице, наследник е съпругата му ,но не и ищеца.От представеното Удостоверение за сключен граждански брак счита ,че отново не може да се приеме че ищеца е собственик на имота доколкото съгласно разпоредбата на чл. 22 СК вещните права, придобити преди брака, както и придобитите по време на брака по наследство и по дарение, принадлежат само на съпруга, който ги е придобил. Наследяване на имота от неговата съпруга счита ,че не прави спорния имот в режим на семейна имуществена общност доколкото не е налице съвместен принос и доколкото закона изрично го е изключил. Счита ,че ако настоящия състав приеме, че това дали ищеца е собственик на имота обуславя неговата материалноправна, а не процесуалноправна легитимация да води иск по чл. 54 от ЗКИР и чл. 109 от ЗС то моли с решението си по спора да отхвърли исковата претенция само на това основание ,че ищеца не е собственик на имота.

На следващо място счита ,че исковата претенция е неоснователна и предвид приобщения доказателствен материал по делото В тази връзка по делото е прието като доказателство-нот.акт № * том V рег нот. дело 182/1994 г., по силата на който доверителите му придобиват в собственост по регулация части от недвижим имот както следва-5 кв. метра от Общински Недвижим имот и 18 кв. метра от имот *** - ** кв. 20 по плана на Н. от 1987 г.Моли въззивния съд да обърне внимание ,че този нотариален акт за придобиване на собственост по регулация от доверителите му е съставен и издаден след процесното решение по в. гр.д. № 578/1992 г. по описа на окръжен съд С.. Твърди ,че с горния нотариален акт доверителите му са си

уредили регулационните сметки по отношение на придаваемите части УПИ *** - ** кв. 20 по плана на гр. Н. от 1987 .Съгласно приетото заключение на вещото лице без оспорвания от страните, счита ,че категорично се установява че претенцията на ищеца а именно въпросните 25 кв. м. се припокриват с 5 кв. метра от общински недвижим имот и 18 кв. метра от имот *** - ** кв. 20 по плана на Н. от 1987 г. Твърди ,че вещото лице в своето заключение е категорично , че процесната бетонна ограда **съвпада изцяло** с границите по КК между имоти с идентификатор ****.***. *** и имот с идентификатор ****.***.*** която е идентична с реализираната на място ограда. Твърди ,че от приетата по делото СТЕ се установява и че чисто графически придаването е от имота на ищеца кратък идентификатор № *** към имота на имота на доверителите му с кратък идентификатор № *** , т.е. имотната граница между двата имота е малко по навътре от придадената част със зелено т.е. малка част от придадената по регулация имот в момента е в имота на ищите. Твърди ,че по изп д № 620/1994 г. по описа на ДСИ при районен съд -З. е налице и протокол за въвод във владение върху гореупоменатите части от имоти, придобити по регулация. Счита,че от нот.акт. № * том V рег н. дело 182/1994 г., факта на изплатеното обезщетение от страна на доверителя му в полза на правоимащите лица , че регулацията следва да се счита за безспорно приложена, а след като е приложена то доверителите му са придобили в собственост по регулация процесните 18 кв. м. от имота на ищеца и 5 кв. м от общинския имот. Счита ,че факта на изплатеното обезщетение, заемането на имота от доверителите му още през 1994 г. безспорно води до извода, че регулацията следва да се счита за приложена, а след като е приложена то доверителите му са придобили в собственост по регулация процесните 18 кв. м. от имот *** - ** кв. 20 по плана на Н. от 1987 г. Счита ,че доверителите му са придобили процесната част и **по давност**, доколкото от 1994 г. явно и необезпокоявани от никого са владяли същата като своя. В тази връзка счита ,че са всички свидетелски показания дори и на свидетелите ,водени от ищцовата страна. Счита ,че доверителката му може да се позове на придобивната давност доколкото става въпрос за реална част от имот, придаден по регулация/В този смисъл сочи решение № 154 от 21.12.2020г. на ВКС по гр.д. № 4689/2019 г I гр.о/.

Счита че по делото няма данни да е отнемано владението от доверителката му от страна на ищеца. Твърдението на ищеца което счита че е останало недоказано по делото ,че е подавал жалби до Община Н. и до АГКК Смолян ,не са от категорията факти ,които могат да прекъснат давността в този смисъл сочи решение №12/2020г.,постановено по по гр.д.№165/2019г. на районен съд -З. потвърдено с решение№ 60108/22.11.2021 г. постановено по гр.д. № 3534/2020 г. по описа на ВКС в които се приема, че предявяването на извънсъдебни претенции, не смущава владението, нито прекъсва придобивната давност. Счита ,че именно във връзка с приложената регулация между горните имоти въз основа на влязло в сила разрешение за строеж № 28/25.04.1997 г. за строителства на оградна бетонна стена в ** - 131 кв. 20 по плана на гр. Н. /имота на доверителите му по плана от 1987 г. на Н./ е налице и Протокол за определяне на строителна линия и ниво № 14/25.04.1997 г. от

технически правоспособно лице при община Н. за изграждане на оградна бетонна стена в ** - 131 кв. 20 по плана на гр. Н. Видно от самия протокол от технически правоспособното лице е била определена линията на нивото съгласно отбелязването на съдебния изпълнител по изп д 620/1994 г. по описа на ДСИ при Районен съд З.

Счита ,че напълно неоснователен е и иска по чл. 109 ЗС. След като процесната бетонна стена е изцяло в имота на доверителя му, то не са налице неоснователни действия ,с които се пречи на ищеца . Моли в този смисъл въззивният съд да се произнесе. Претендира разноски .

Постъпила е **частна жалба** с вх.№2050/10.10.2023г от А. А. М. чрез адв.З. Д. против определение №188/13.10.2023г. по гр.д. №14/2023г. по описа на районен съд З. Счита ,че изводите на районен съд –З. са неправилни и необосновани като присъдените разноски са прекомерни ,тъй като процесуалният представител на ответниците ги представлява по едно и също дело и в същите заседания , а не различни като ги е представлявал едновременно .

В законният срок е постъпил **писмен отговор** на частната жалба с вх.№2229/07.11.2023г от А. Д. ,В. Д. и И. Л. Д. чрез адв.В. ,който намира ,че частната жалба е неоснователна. Твърди ,че за всеки един от тримата ответници по жалба е имал сключен договор за правна помощ и съдействие и е отразен начина на плащане –в брой .Моли въззивният съд да има предвид ,че са били предявени два иска с правно основание чл.54,ал.2 ЗКИР и чл.109 ЗС. И намира ,че делото е с фактическа и правна сложност.

В съдебно заседание пред окръжен съд- Смолян жалбоподателят А. А. М. ,се явява лично и с адв. З. Д., който поддържа депозирания въззивна жалба и частна жалба. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение на пълномощника на ответните страни. Претендира ,че доверителя му е собственик по давностно владение върху процесния имот ,за което има изложени съображения в първата инстанция. Претендира разноски Представя писмена защита.

Въззиваемите А. П. Д. ,В. Л. Д. и И. Л. Д., редовно призовани ,не се явяват Вместо тях адв.Е. В. поддържа становище ,че въззивната жалба изцяло е неоснователна,тъй като от събраните доказателства по делото доверителите му са собственици на процесната част от имота на основание придобиване по регулация,със заплатено обезщетение -включително и чрез придобиване на спорната част от имота по давност Моли въззивният съд да има предвид заключението на в.л.С. по СТЕ. Относно възражението за прекомерност на адв. възнаграждение намира същото за неоснователно предвид факта, че всеки един от тримата му доверители е ангажирал адв. защита проведени са пет съдебни заседания, разпитани са четирима свидетели и вещо лице. Претендира разноски .Представя писмена защита.

Смолянският окръжен съд намира ,че въззивната жалба е **процесуално допустима** .Депозирана е от надлежно упълномощен процесуален представител , с внесена държавна такса, в законният срок , при наличие на правен интерес от търсената защита.

Разгледани по същество въззивната и частната жалба са **неоснователни** по следните съображения:

Предявени са пред районен съд З. от А. А. М. против ,А. П. Д. , В. Л. Д. и И. Л. Д. два иска –иск с правно основание чл.54,ал.2 ЗКИР и негаторен иск с правно основание чл.109 ЗС.

Няма спор ,че ответниците по жалба са наследници на Л. И. Д., който е починал на 21.10.2015 г. Съгласно приложеният в първата инстанция нот.акт № **, том I, рег. № 1076, дело 68/2022 г. ответниците са собственици на имот с идентификатор ****.***.***, находящ се в, гр. Н., ул. „Б. Ш.“ № *, вид собственост частна, вид територия Урбанизирана, НТП Ниско застрояване (до 10 м.), площ 189кв.м., който имот попада в УПИ **-131, 1483, с площ от 179 кв.м., в УПИ***-**, с площ 4 кв.м. и в улична регулация със 6 кв.м. в кв. 20, по ПУП на гр.Н..

В първата инстанция е представен и приет като доказателство нот акт № *, том V, дело № 182/1994 г. от 29.09.1994 г. от който е видно ,че Г. П. Ч., А. П. Д. и Л. И. Д. са признати за собственици на имот **придобит по регулация**, а именно: 5 кв.в. от общински път и 18 кв. м. от парцел ***-**, кв.20, собственост на **Й. К. и М. В. М.**. Придадените 18 кв.м. е отразено в този нот.акт са на стойност 1080 лева и са внесени с приложеното по делото копие на вносна бележка № 541 от 05.08.1994 г. в „Банка ДСК“ – Н. по сметката на Й. К. и М. М. , а по сметка на Община Н. са внесени 300 лева с вносна бележка от 14.12.1992 г.Приложен е и протокол за извършване на оценка на придаваемата част.Като вносител на обезщетението е посочен Л. Д., наследодател на ответниците

По делото е приложено изп.д. №620/1994г на държавен съдебен изпълнител при районен съд З. ,в което е приложен протокол за въвод във владение от 15.12.1994г. , в който е посочено, че вещо лице е набило колове в присъствието на съдия-изпълнителя.

Пред първата инстанция е представен и приет като доказателство нот.акт. № ***, том XI, дело 318/1975 г,от който е видно ,че С. А. М. /баща на Е. С. М. и тъст на А. А. М. –ищец по делото /е признат за собственик по давностно владение и регулация на дворно място с площ 358 кв.м. и находящата се в него паянтова къща, намираща се в гр. Н..

С Нотариален акт **за учредяване на суперфиция** № *, том IX, дело№ 94/1984 г. М. А. М., З. С. К. и З. С. К. са отстъпили на Е. С. М. - дъщеря на първата и сестра на останалите и на нейния съпруг А. А. М. **право на строеж** върху собственото им и на Е. М. дворно място, находящо се в гр. Н., при граници: улица, улица, имоти на Г. Ч. и А. М., което по плана на града съставлява парцел ** в кв. *, отреден на имот пл. № 183.

В районен съд –З. е била назначена ,изслушана ,приета и неоспорена СТЕ като в.л.А. С. установява ,след като е извършил оглед и геодезическо заснемане на съществуващите на място материализирани граници ,както и изградените сгради с цел съвместяване на кадастралната карта на гр. Н. с предишните планове .Изготвил е комбинирана скица ,приложена към заключението и установил ,че на място съществува материализирана

граница между имот с идентификатор ****.***.*** и имот с идентификатор ****.***.***/**на ответниците/** по кадастралната карта на гр. Н., одобрена със Заповед РД-18-75/19.11.2021 г. на изпълнителен директор на АГКК, която граница представлява ограда с основа - бетонен пояс, повдигнат в кафяв цвят на комбинираната скица, като по средата на този пояс има метални колове с декоративна зелена едра и ситна мрежа с височина около 2,0 м., посочени в цвят маджента /цикламен цвят на комбинираната скица/ След като е съвместил имотните и парцелни граници на двата имота по плана от **1987 г.** на комбинираната скица се установява, че към УПИ ** - 131 се придават : **18 кв.м.** от ПИ с К№ ** по плана на гр. Н. от 1987 г. оцветени в **зелен цвят** на комбинирана скица и 5,00 кв.м. от общински имот на север оцветени в **оранжев цвят** на комбинирана скица .

В съдебно заседание пред първата инстанция на 23.06.2023г в.л .С. установява ,че въпросните 25 кв.м. се припокриват с 18 кв.м. придадени по регулация от ПИ с К№ ** - оцветени в зелен цвят на комбинираната както и с част от 5 кв.м. от общински имот на север, повдигнати в оранжев цвят на комбинираната скицата, като липсващите два кв.м. счита, че се дължат на неточното графическо изчисляване по онова време. Вещото лице установява ,че след решението на окръжен съд -Смолянот 1992 г. е било извършено придаване по регулация .В.л. установява ,че границата по кадастралната карта между имоти ПИ № *** на ищеца и *** на ответниците минава от черната линия, която е **идентична** с реализираната на място ограда. Чисто графически придаването е от имота на ищеца с кр. № ***към имота на ответниците № ***, т.е. имотната граница между двата имота е малко по навътре от придадената част със зелено и малка част от придадената част в момента е в имот № ***.Синята и черната линия, където е процесната част съвпадат и затова вървят на едно място, съответно със синьо са дворищно регулационните линии, в черно са имотните граници по кадастъра, а в зелено по плана от 1987г. Вещото лице установява ,а има по делото пред първата инстанция представени доказателства , че за изградената стена има разрешение за строеж № 28/25.04.1997 г. в УПИ **-131, собственост на ответниците.

Смолянският окръжен съд намира ,че дворищнорегулационните планове, приети при действието на ЗТСУ (отм.) ,както е в конкретния случай,е допустимо части от един имот да се придават към съседен парцел. Приема се, че в тези случаи планът има непосредствено отчуждително действие по отношение на придаваемите части. За да бъде то стабилизирано е необходимо при дворищнорегулационен план създаден при грешна кадастрална основа, когато в него има явна фактическа грешка или е утвърден при съществено закононарушение (хипотезата на чл. 33, ал. 1 ЗТСУ), когато придаваемите части се заемат и владението върху тях от новия собственик продължи повече от 10 години. В останалите случаи (хипотезата на чл. 33, ал. 2 ЗТСУ) планът се счита за приложен при изпълнение на законните условия за заемане на придаваемите части от новия собственик - **когато бъде изпълнена процедурата по обезщетяване** на собственика на отчуждената част; при доброволното ѝ предаване или при снабдяване с изпълнителен титул при

погасено вземане за обезщетение. В тези две хипотези на чл. 33 ЗТСУ (отм.) настъпва съвпадение на имотните граници с регулационните линии и се приема прилагане на дворищнорегулационния план. Тези изводи следват от ТР № 1/15.07.1993 г. на ОСГК на ВС. Следователно за приложен план говорим, когато настъпят условията за превръщане на **парцелните линии в имотни граници**, както е в конкретния случай.. В същия смисъл е и Решение № 304/12.07.10 г. по гр. д. № 263/10 г. на ВКС, II ГО, постановено в производство по чл. 290 ГПК.

Видно от приложния по делото нот. акт № */1994г., факта на изпратеното с вносни бележки в полза на правоимащите лица обезщетение -за 18 кв.м. -1080 лева ,изплатени на Й. К. и 5.кв.м.-300 лева в полза на Общината то въззивният съд намира ,че законосъобразно и правилно районният съд е приел ,че регулацията е била приложена Освен това ответниците ,сега въззивируеми са придобили процесните 25 кв.м. от процесния имот и по давност продължила от 1994г до сега .Видно от показанията на свидетелите ,разпитани в първата инстанция ,само ответниците са владяли спорните 25 кв.м.Дори св.Е. М. -съпруга на ищеца А. М. установява ,че бетонната стена е направена отдавна от бащата на И. Д.-Л. Д. преди 10-15 години .Св.Г. установява,че след като е била направена бетонната стена не е виждал М. да влизат в заграденото от Д..

С оглед така установените данни по делото е налице хипотезата на чл.33, ал.2 ЗТСУ и следва да се приеме, че планът е приложен, тъй като законните условия за заемане на придаваемите части от новия собственик поради изпълнение процедурата по обезщетяване на собственика на отчуждената част и снабдяване с изпълнителен титул – констативен нотариален акт, поради което настъпва съвпадение на имотните граници с регулационните.Тези изводи следват от ТР №1/15.07.1993г. на ОСГК на ВС. Обобщението,което се прави в това тълкувателно решение е, че за приложен план говорим когато настъпят условията за превръщане на парцелните граници в имотни линии. В същия смисъл е и решение №*04/12.07.10г. по гр.д.№263/10г. на ВКС, II ГО, постановено в производство по чл.290 ГПК.В тази връзка неоснователно е поддържаното от жалбоподателя, че не е изплатено обезщетението за придаваемата част към имота на ответника. Съгласно разпоредбата на чл.110 ЗТСУ(отм.) собственикът на парцела, към който се придава спорната реална част става собственик и на придаваемото място от деня, когато планът влезе в сила. След заплащане дължимото обезщетение на правоимащия собственик, условията на преминаването собствеността на придадените места отпада, поради което правото на собственост върху придадените части е придобито от собственика на ПИ ****.***.***.

. Съгласно чл.114 ал.1 ЗТСУ(отм.)недвижимите имоти придадени по дворищнорегулационния план се заемат след обезщетяване на правоимащия по специален ред и процедура определени в ЗТСУ(отм.)и ППЗТСУ(отм.). Съгласно нормата на чл.134 ал.2 ЗТСУ(отм.) за недвижими имоти придадени към парцели на други физически и юридически лица и за частите в мястото на образуван по регулация парцел нотариусът издава нотариален акт, след като провери дали са изпълнени условията за заемане на имота, което е направено

в случая с нот.акт за собственост върху недвижим имот ,придобит по регалация № * от 25.09.1994г.Настъпила е трансация на собствеността по отношение придаващата се процесна площ,като е заплатено дължимото обезщетение за придаваемата спорна част .В конкретния случай приложеният препис от диспозитив на решение №17.11.1992г по в.гр.д. №578/1992г по описа на окръжен съд С. е ирелевантен за спора ,тъй като през 1994г. е извършено придаване по регулация на 18 кв.м. /оцветени в зелено на комбинираната скица от ПИК №** и пет кв.м.от общински имот , оцветено в оранжево към имота на ответниците .Вещото лице установява ,че при огледа констатира малка денивация между двата имота и една от функциите на изградената бетонна стена е изправянето му.

В случая в.л.С. дава заключение ,че спорните 25 кв.м. се припокриват с 18 кв.м. ,придадени по регулация от ПИК №**,оцветен в зелен цвят на комбинираната скица както и с част от 5 кв.м. от общински имот на север , оцветен в оранжево на комбинираната скица.В съдебно заседание от 23.06.2023г пред районен съд З. в.л.С. установява ,че липсващите 2 кв.м. се дължат на неточно графическо изчисляване по онова време .

Смолянският окръжен съд намира ,че законосъобразно и обосновано районен съд –З. е отхвърлил исковата претенция на А. П. М. с правно основание чл.54,ал.2 ЗКИР.Ищецът М. след като е твърдял в исковата молба ,че е собственик на процесния имот с идентификатор **** правилно районният съд е приел ,че следва да бъде отхвърлен иска по чл.54,ал.2 ЗКИР ,тъй като не се доказва неговата материално правна легитимация да е собственик на имота,а не да бъде оставена без разглеждане исковата молба поради липсата на активна процесуална легитимация на ищеца М.,че е собственик на имота,каквото възражение е направил пълномощника на ответниците.

По отношение на негативния иск с правно основание чл.109 ЗС решението на районен съд З. е законосъобразно и обосновано постановено и поради това следва да бъде потвърдено.Двете кумулативни предпоставки – ищецът да докаже ,че е собственик на процесния имот и че ответниците извършват неоснователни действия ,не се доказват Въпросната бетонна стена е построена въз основа на приложени по делото строителни книжа и извършен въвод във владение като видно от протокола за въвод вещото лице е набило коловете в имота на ответниците .

С оглед гореизложеното ще следва изцяло да бъде потвърдено обжалваното решение на районен съд –З. като законосъобразно и обосновано постановено.

По отношение на частната жалба на А. М. против определение №188/13.09.2023г по гр.,д. №14/2023г по описа на районен съд З.,че същата е неоснователна и следва като законосъобразно да бъде потвърдено обжалваното определение, с което е отхвърлено искането на ищеца да бъде изменен размера на присъдените разноски в полза на ответниците А. Д. и И. Д..Видно от доказателствата по делото пълномощник на тримата ответници – А. П. Д. ,В. Л. Д. и И. Л. Д. е адв.Е. В. като на стр.45 и 46 от

първоинстанционното дело са приложени отделни за всеки един от ответниците договор за правна защита и съдействие и уговорен начин на плащане – в брой. Всеки един от ответниците има право на отделна правна защита. В този смисъл е чл.2,ал.5 от Наредба №1/09.07.2024г за минималните размери на адв. възнаграждения/Дв.бр.84/2016г доп. В бр.88/2022г./Районният съд е отчел обстоятелството ,че се касае за предявени два иска – с правно основание чл.54,ал.2 ЗКИР и чл.109 ЗС,че е бил представен отговор на исковата молба ,пълномощникът на ответниците по делото се е явил и защитавал правата им в първата инстанция и е изготвил писмена защита. В този смисъл ще следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано определение №188/13.09.2023г по гр.д. №14/2023г по описа на районен съд З..

Относно искането ,направено от пълномощника на жалбоподателя във въззивната инстанция за прекомерност на адв. възнаграждение ,въззивният съд намира ,че същото е неоснователно.Пред окръжен съд С. е представен подробен писмен отговор на въззивната жалба от адв.В.,пълномощник на тримата ответници по жалба като е представен списък на разноските по въззивното дело за доверителя му И. Д. и А. Д. в размер на по 750 лева

Поради това ще следва да бъде осъден жалбоподателя с оглед изхода на делото във въззивната инстанция да заплати в полза на И. Л. Д. разноските по представения списък в размер на 750 лева,а в полза на А. П. Д. разноски в размер на 750 лева

Водим от гореизложеното Смолянският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 57/11.07.2023 г. , постановено по гр.дело № 14/2023 г. по описа на районен съд –З.,като законосъобразно и обосновано постановено.

ОСЪЖДА А. П. М. ,ЕГН-***** от гр.Н. ,ул“Б. Ш. №* да заплати в полза на И. Л. Д.,ЕГН-***** от гр.С.,ж.к.М*,№ **,вх.*ет.*,ап.* разноски за въззивната инстанция в размер на 750/седемстотин и петдесет /лева

ОСЪЖДА А. П. М. ,ЕГН-***** от гр.Н. ,ул“Б. Ш. №* да заплати в полза на А. П. Д. ,ЕГН-***** ,от гр.Н. ,ул"Б. Ш." №* разноски за въззивната инстанция в размер на 750/седемстотин и петдесет /лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в **едномесечен срок** от връчването му на пълномощниците на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____